

FOLK OG LAND

NR. 6, 23. ÅRGANG

LØRDAG 23. MARS 1974

LØSSALG KR. 2,—

ORD I RETTE TID:

Forbundet henvender seg til Stortinget

I forbindelse med striden om de to «landssvikdømte» stortingsrepresentanter

I forbindelse med den aksjon som er reist mot de to stortingsrepresentanter som i sin tid ble domfelt under det såkalte landssvikoppgjøret har Forbundet for Sosial Oppreisning 28. februar d. å. sendt Stortinget følgende skrivelse:

Til
Stortinget

Det er med indignasjon og ikke liten forferdelse Forbundet for Sosial Oppreisning som representant for dem som ble rammet av det såkalte landssvikoppgjør ser at det fremdeles, nesten 30 år etter opphøret av den tyske okkupasjon av Norge, finnes krefter i dette land som vil fortsette hetsen mot og forfølgelsen av folk som ble rammet av dette politiske oppgjør.

Forbundet for Sosial Oppreisning har beklageligvis måttet konstatere at de bestemmende myndigheter konsekvent avviser enhver tanke om å råde bot på den urett som ble begått i og med landssvikoppgjøret, idet myndighetene påberoper seg at det nå må bli «ro» omkring det som skjedde og at striden om oppgjørets lovliggjørelse og omfang nå må henvises til «historiens dom». Forbundet for Sosial Oppreisning har overensstemmende hermed konsentrert sine krefter om å skaffe tilveie historisk materiale slik at denne dom kan bli mere rettferdig enn de såkalte dommer som den seirende part avsa over sine politiske motstandere etter okkupasjonens opphør.

Fra vår side er det nå samlet og offentliggjort så meget materiale til belysning av hendelsene dengang, at vi synes det bør stå klart for enhver med god vilje til objektivitet, at den alt overveiende del av de dengang domfødte var helhjertede norske patrioter, som vel bedømte tingene og forholdene annerledes enn det som i 1945 var vokset til å bli det store flertall, men som mente å handle overensstemmende ikke bare med egen samvittighet, men også innen grensen av gjeldende lov og rett i et okkupert område.

Vi minner også om at det fra hold som ingen tilknytning har hatt til Nasjonal Samling — snarere tvert imot — åpent og offentlig er

lagt frem materiale som viser bl.a. at Norges krig i straffelovens forstand ble avsluttet ved kapitulasjonen i juni 1940. Vi nevner i denne sammenheng bl.a. statsstipendiat, advokat Sverre Hartmann, den britiske publisist og historiker Ralph Hewins, den tyske undertegner av kapitulasjonsavtalen av 1940, senere general Buschenhagen m.fl.

Alt dette vil være kjent for enhver noenlunde vel orientert person i dette land, og man vil også være kjent med at det opp til denne dag har pågått strid mellom innenlandske og utenlandske

historikere om Nasjonal Samlings forhold under den tyske okkupasjon og om det påfølgende landssvikoppgjør.

Under disse omstendigheter skulle man synes at også landssvikoppgjørets forsvarere gjennom tykt og tynt her hjemme ville finne det rimelig å gå stille i dørene og ikke nå, i strid med egen tidligere parole om «ro omkring rettsoppgjøret», reise ny strid ved å kreve lovfestet at domfødte NS-folk ikke skal kunne velges til stortingsrepresentanter. Det kan bare ha til hensikt unødige påny å sjikanere tidligere

NS-medlemmer.

Det skulle iallfall synes temmelig overflødig å ta opp en slik sak og en slik ny strid nå etter at storparten av dem som spilte noen slags politisk rolle i Nasjonal Samling under okkupasjonen er kommet opp i en alder som gjør det høyst usannsynlig at de nå — etter å ha holdt seg i ro i bortimot tre år — skulle ville søke noe slikt valg. Det kan eventuelt bare bli tale om så unge mennesker fra dengang, og folk som spilte en så periferisk rolle, at det er direkte uhørt nå å ville gi

(Forts. side 7)

Pris på Wiesenthal's hode — 120 000 dollar!

Ennå i fem år vil den offisielle jakten på såkalte «krigsforbrytere» fortsette. Men arbeidet går stadig tregere ettersom stadig fler, både i og utenfor Tyskland, begynner å bli lei av å ligge i støvet, presset ned av løgnen om «de seks millioner» og påståtte «krigsforbrytelser». Nå har «Kameratene» utlovet en belønning på 120.000 dollar, til den som kan ta knekken på den verste menneskejegeren — Simon Wiesenthal!

Etter Den annen verdenskrig forlot omkring 60 000 fremtredende tyske nasjonalsosialister ruinene av Det tredje rike. Flesteparten slo seg ned i Syd-Amerika, Syd-Afrika og forskjellige araberland. Blant disse 60 000 fantes det folk som var etter søkt av de allierte for påståtte krigsforbrytelser.

Det første kontor som hadde til oppgave å oppspore de av Det tredje rikets menn, som kunne være farlige for seierherrenes egenmektige historieskrivning og terrorjustis, hadde sete i Ludwigsburg-fengslet. Der hadde man samlet hemmelige SS-dokumenter, 50 000 mikrofilmer og andre ting som kunne være til hjelp under menneskejakten. Hittil har ca. 20 000 (!) «krigsforbrytere» blitt oppsporet, mens antallet kjente «krigsforbry-

Hodejegeren personlig —
sett med tegnerens øyne.

tere» skal ligge på omkring 100 000!

Av de mange aktive medlemmer i NSDAP, viser en oversikt at ca. 7 millioner fremdeles er i live. Ca. 5 millioner lever i dag i Vest-Tyskland, 500 000 i Øst-Tyskland, 100 000 i Østerrike, 40 000 i Syd-Amerika, 12 000

i Syd-Afrika og ca. 8000 fordelt rundt omkring i de arabiske landene.

Mange av disse går i dag i fare for å falle som offer for den intense menneskejakt, Simon Wiesenthal, og hans «Jewish Dokumentation Centre» i Wien, stadig driver — kanskje av angst for at skrekkehistorien om de seks millioner gassede jøder en dag offisielt vil bli avslørt som en myte og en fantastisk propaganda-bløff. Selv etter at jakten om fem år vil være offisielt avblåst, venter man at Wiesenthal vil fortsette sin jødiske vendetta.

Men mye tyder på at de tidligere NS og SS-menn, ikke lenger bare vil gå og vente på at menneskejakten vil innhente dem. Allerede i årene fra 1945 til 1953, var en effektiv flukt-organisasjon i virksomhet. «ODESSA», en

Det er blitt stille omkring Rhodesia i verdenspropagandaen. Tross boykotter og sanksjoner går livet sin gang i denne hvite delen av det mørke fastland, og røper at landet har en mer kompetent ledelse enn mange av de land som setter sanksjonene mot Rhodesia igang. På side 5 bringer vi et intervju med premierminister Ian Smith.

ellers byr dagens avis på

**MODERNE
ADFÆRDSFORSKNING**
Om Konrad Lorenz menneskebilde (side 2)

**KRIGSDELTAKELEN
— ETTERSPILET**
Et nytt debattinnlegg om Sigurd Senjes bok (side 3)

DE KOM IGJEN!
NUF har hatt en ny aksjon på Blindern i Oslo (side 4)

**FORNUFTIG OM
«FRIE» VALG**
Forslag til alternativ stemmeseddel (side 4)

NYE GRAMMOFONPLATER
Boktjenestens værnyheter anmeldes (side 5)

**MENINGER
OM DAGENS POLITIKK**
Aktuelle kommentarer ved «Siegfried» (side 5)

organisasjon av SS-menn, fraktet tusenvis av eftersøkte over til Syd-Amerika. Der har organisasjonen opprettet sin base, og det er startet egne tyske skoler og sosiale hjelpeorganisasjoner.

En av de organisasjoner som har sitt utspring i «ODESSA», kaller seg «Kameratenes hjelpeorganisasjon», og er idag opptatt med å yde hjelp til og bevokte tidligere NS-ledere.

SS-folkenes innflydelse i
(Forts. side 8)

HVA ANDRE SKRIVER

Vi sakset fra:

Deutsche WochenZeitung

Helt uten å vurdere tilfellene har den chilenske ambassade bedt Forbundsrepublikken om innreisetilattelse for en rekke chilenske immigranter. Fra tidligere eksisterer det allerede en liste over hele 77 slike «problemtilfeller» (hvilken skjønn etikett!). Etter den å dømme, må man regne med innvandring av et betraktelig antall politisk sett avgjort kriminelle — og det ikke bare fra selve Chile, men også fra andre sydamerikanske land. Blandt dem befinner seg åtte brasilianere, som slapp ut av fengselet i forbindelse med kidnappingen av den tyske ambassadør von Holsleben (1970) og den sveitsiske ambassadør Bucher (1971). Videre er det en columbiansk gerilja-lærer og sprengstoff-ekspert, en aktiv tupamaro fra Uruguay, en annen brasilianer, som er dømt for bankran i Rio de Janeiro, to eftersøkte terro-

risten fra Brazil og en colombiansk flykaprer. I hvilken utstrekning disse kjærkomne gjester allerede er innreist i vårt land, vet vi ikke — men befolkningen får tidsnok vite om det, hvis herskapene har tenkt seg å praktisere sine kunnskaper her.

FRIA ORD

...men samholdet innen EF har hittil under den nåværende energikrisen ikke imponert på noen måte. Årsakene er det lett å peke på. I virkeligheten forholder det seg slik, at både de politiske og sosiale tilstandene i nesten alle de ni EF-landene har forverret seg alvorlig i den senere tid. Her kan man i første rekke trekke frem den katastrofale gruvearbeiderstreiken i England og dens politiske tilspissning, som tvang statsminister Heath til å oppløse parlamentet og skrive ut nyvalg.

Vender vi blikket til den tyske forbundsrepublikken, møter det oss heller ikke der noe oppmuntrende syn. To millioner stats- og kommuneansatte har gjennom streiketrusler fremtvunget lønnsforhøyninger, som ikke står i rimelig forhold til den vest-tyske statens budsjettberegninger. Dette faktum utgjør i seg selv en dementi mot påstanden om at det hersker sosial og økonomisk stabilitet i Fellesmarkedets folkerikeste stat.

I Frankrike er det ikke bare de akademiske bekymringer som veier tungt. ... Muligheten av et plutselig presidentskifte diskuteres allerede i politiske kretser, noe som ikke er egnet til å styrke Frankrikes stilling innen EF.

Italia viser et om mulig enda mer usikkert fremtidsbilde. Visst har ryktene om et forestående militærkup vist seg grunnløse, men uroen på det italienske arbeidsmarkedet fortsetter å plage nasjonen og dens tilsynelatende nesten maktløse regjering i Roma.

I det store og hele kan det sies, at sosial og politisk stabilitet er blitt en mangelvare i dagens Europa. Selv i Holland og Belgia er det tegn til betenkelige friksjoner og disharmonier i samfunnslivet. Og ikke står det meget bedre til i Danmark, der man etter høstens valg er blitt velsignet med en regjering, som ikke har hverken nasjonens eller omverdenens respekt.

The Thunderbolt

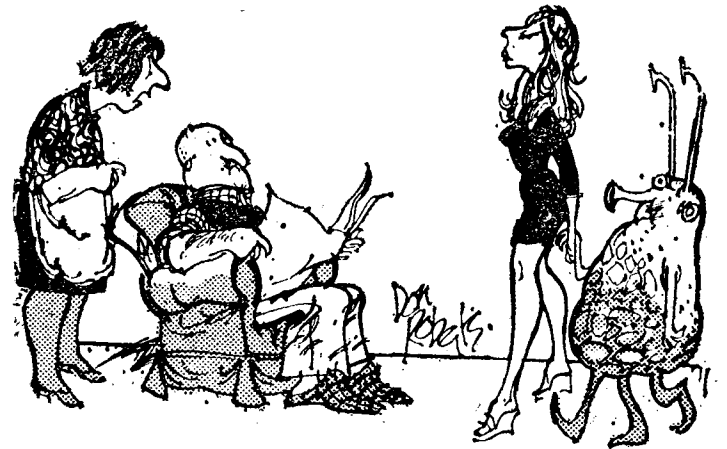
THE WHITE MAN'S VIEWPOINT

Det amerikanske Senatet har nettopp fattet et nytt u-hjelp-vedtak til en sum av 5,5 milliarder dollar. Mer enn halvparten av dette beløp skal gå til jødene i Israel — mesteparten i form av konsesjoner (som betyr gratis gaver), noe som igjen vil si at amerikanske skattebetalere skal flåes igjen.

Et ytterligere bevis for at det ikke finnes noen grenser for hvor langt Kongressen vil gå når det gjelder å imøtekomme jødiske ønsker, var forslaget om en tilleggsbevilgning på 36,5 millioner dollar til hjelp for sovjetiske jøder som utvandrer til Israel. Dette enda en talsmann for utenriksdepartementet hadde uttalt at et

Moderne adfærdsforskning

Den 70-årige nobelpristager Konrad Lorenz gikk til dyrene for at blive klog på mennesker.

— Nu ikke noget med racefordomme, Henry, det lovede du mig!

Konrad Lorenz' geni ligner Darwins. Han har samme forbløffende iakttagelsesevne, den samme evne til at kunne sammenkæde iakttagelserne i større sammenheng, den samme evne til at drage dristige slutninger og opstille teorier, der senere viser sig at holde. Og som Darwin er han overbevist om, at den naturlige udvælgelse af bestemte egenskaber er den viktigste årsag til utviklingen i dyreriget.

Men han utvidede denne lov til ikke blot at gælde for dyrenes udseende, men også for deres adfærd: Som fiskenes brystfinner gennem årmillionerne blev til forben hos frøen, til gravepoter hos muldvarpen og til arme hos mennesket, sådan har også dyrenes medfødte, instinktive handlinger udviklet sig fra de simpleste former ned til dyreriget til menneskets komplicerede måde at være på.

Kulturfernis

For nogle lyder det måske utroligt, men denne zoolog har kunnet fortælle os mere om os selv, end de fleste

slikt fond ikke trengtes!

Alt denne loven viste, var at Kongressen opptrer helt underdanig og lystre et hvilket som helst innfall fra jødernes side! Til hvilken grad av latterlighet og absurditet dette drives, fremgår tydelig av det svar president Nixon tidligere gav til en reporter, som spurte om hvor meget hjelp vi egentlig skulle sende Israel. Vi siterer president Nixons svar ordrett: «Det er Israel som avgjør det spørsmålet.»

Definisjon:

Inflasjon, står det i vårt uofisielle leksikon, er en mer durkdreven form for falskmyntneri.

psykologer og sosiologer. Ved at studere grågæs, fisk og hunde, har han kunnet avsløre mere om årsagerne til at vi ler, græder, kyskes, slås eller tæver konen, end man har kunnet opklare ved at kikke på mennesket selv. Og i grunden er det ikke så mærkeligt, for vore instinkter og drifter, der dybest set styrer vores opførsel livet igennem, er dekket af en ordentlig gang kulturfernis, tykke lag af traditioner og vaner, det næsten er umuligt at trænge igennem. Jo længere ned i dyreriget man kommer, jo tydeligere bliver disse grundlæggende drivkræfter, og jo tettere kan de studeres og beskrives.

Iagttagelser

Troede De, tilbedelsen af Gud eller «den stærke mand» var noget typisk menneskeligt? Ikke ifølge Lorenz. Når ulven pibende og i dyb underkastelse kryber sammen for flokkens leder, eller hunden for sin herre, så er det såmænd den samme instinktive handling, som når mennesket kaster sig i støvet for Gud og kejser.

Troede De, at kriminaliteten, familielivets opløsning og dyrkelsen af afvigelse var noget karakteristisk for den overbefolkede storby mennesker? Lorenz har set nøjagtig det samme i en koloni af kohejrer. Ved overbefolkning gik det monogame ægteskab i stykker: familiemedlemmer sloges på livet løs, homoseksualitet florerede — noget der aldrig forekom i kolonier af normal størrelse.

Länge før det kom på mode at interessere sig for miljøforureninger, har Lorenz advaret os imod den. Og han utvidede begrebet til også at omfatte vort indre miljø, vores arveanlæg.

Dyb bekymring

Men Lorenz taler nu med en biologs dybe bekymring for

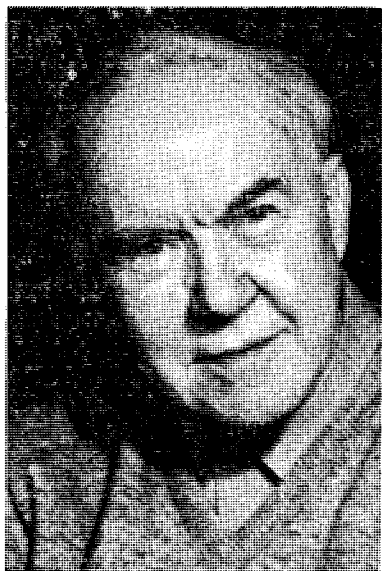
(Forts. side 6)

David Monrad Johansen in memoriam

Med komponisten David Monrad Johansens bortgang er norsk kulturliv blitt fattigere. Han ble født i 1888 og opplevet sin 85 års dag; en begivenhet som ble feiret med konsert av Filharmonisk Selskaps Orkester i Aulaen, der han selv var til stede og mottok publikums hyldest.

David Monrad Johansens musikalske produksjon utmerker seg ikke ved et imponerende antall verker, men i kvaliteten av hans arbeider. Sine barndomsår tilbragte han under innflytelse av den mektige Nordlandsnaturen, noe som utvilsomt har bidratt til hans dypfulte kontakt med alt som var ekte norsk. Hans sinn var fylt av folkemusikk og plasser ham naturlig i den samme musikktradisjon som Edvard Grieg. Han skrev også en stor bok om Grieg, og gjorde seg ellers kjent som en av våre fineste musikk-skribenter, bl.a. ved sin anmelderverksomhet i en av hovedstadsavisene.

David Monrad Johansen ble også på sin plass under okkupasjonen, da han som medlem av Rådet for musikklivet i det daværende Kulturdepartement, arbei-

det for norsk kulturlivs interesser i disse vanskelige årene.

I en tid med så store stilmessige omveltninger som vår, bevarte han en beundringsverdige selvkritikk, og vurderte skarpt enhver ny impuls utenfra før han eventuelt selv dro nytte av den — men da kun som middel til egen, personlig utvikling.

David Monrad Johansen er død, men hans musikk vil leve og overleve — den har kraft i seg og vil inspirere i generasjoner fremover. Vi lyser fred over denne store kunstnerens minne.

FOLK OG LAND

UAVHENGIG POLITISK PUBLIKASJON

Redaktør:
ODD ISACHSEN, ansvarligRedaksjonssekretær:
ERIK RUNE HANSENMedarbeidere:
OLAV HOAAS, ALEXANDER LANGE, ODD MELSOMHVOR GÅR
ENGLAND?

Det er øyensynlig ingen grenser for hvilke politiske tåpeligheter et regime kan tillate seg, så lenge folkets maver er fulle. Da kan mer eller mindre kompetente politikere ture frem med frie tøyler — «folket» interesserer seg ikke for politikk. Det manglende innhold skjules av den ytre velstand.

Men den evige lavkonjunktur melder seg som bekjent tilbake med jevne mellomrom. Og da åpenbarer det demokratiske taskenspilleri seg med like uomgjengelig konsekvens. I en slik situasjon med almindelig oppløsning, prisstigning, skatteplyndring og i verste fall forsyningssvikt — da en enhetlig og handlekraftig riksledelse er viktigere enn alt — går den parlamentariske mekanisme fullstendig i vranglås. Ute av stand til å etablere en stabil regjering går samfunnet gjennom en hel serie kriser og skandaler av alle tenkelige slag, for til slutt å ende i krig eller revolusjon.

Det klassiske eksempel er Weimar-Tyskland. Dagens England ligger godt an til å bli et nytt. Etter å ha vært på parti MOT seg selv gjennom mesteparten av dette århundre, er landet nu nesten nede på et nivå, hvorfra enhver utvikling bare kan bli til det bedre.

En viss herr Churchill uttalte engang, at hvis England skulle havne i en slik tilstand av vanmakt og forkommenhet som Tyskland i Weimar-tiden, så ville han ønske at Vårherre sendte en «Hitler» til å ordne opp. Vi antar at situasjonen for dagens englendere er slik at en «Hitler» ville være på sin plass. På den annen side kan vi foreløpig ikke øyne konturene av en slik skikkelse i Englands politiske landskap.

Det finnes en type nordmenn (særlig blandt NS-folk, dessverre), som fryder seg over den skjebne som nu omsider har rammet den perfide Albion. Det er liksom en slags takk for sist — en Nemesis, som straffer englenderne fordi de har sviktet sin germanske livsbestemmelse.

Vi deler ikke uten videre denne Gott-strafe-Englandmentaliteten. Som nordmenn har vi et dårlig utgangspunkt for å dømme øyboerne på dette felt. Vi sviktet selv dengang stammen kalte på oss til en germansk renessanse. Like lite som englenderne greide vi å frigjøre oss fra den internasjonale finansmafia, som satte germaner opp mot germaner og fremmet klassekamp og borgerkrig istedenfor folkefelleskap.

Sett under fellesgermansk synsvinkel er den kommende utvikling i England meget viktig, da Englands eksempel ennå har en viss troverdighet både her hjemme og ellers i Europa. Landet er dessuten det eneste av de tidligere germanske stormakter, som — selvom det er berøvet sitt imperium — ennå eksisterer og har en uavbrutt stats-tradisjon. Man kan muligens endog tale om Englands germanske ansvar eller forpliktelse.

Hvis nettopp englenderne treffer en riktig avgjørelse den dag de får valget mellom bolsjevisering eller angelsaksisk gjenfødelse, kan det bety et vendepunkt også for de øvrige germanske frendenasjoner. Ikke så meget fordi Englands potensiale alene vil kunne rokke ved maktforholdene i Europa, men fordi det med sitt eksempel vil utstråle de riktige signaler, som påny kan tenne et håp hos millioner av européere og frigjøre den entusiasme og innsatsvilje, som er nødvendig for at det hele skal lykkes.

Det er England som står lagligst til i denne sammenheng. Vi bør derfor kunne vente at det — ikke minst for sin egen skyld — anstrenger seg for å slippe de riktige kreftene til. De siste valgene gav nok et dystert bilde av situasjonen på øyriket — men der var også glimt av lys. . . .

KRIGSDELTAKELEN — ETTERSPILET
ET SVAR TIL O.K.B.

Blant de mange geniale programposter med langtids-perspektiv — som emigrantene vendte hjem igjen med fra London i 1945, var også dette å skaffe landet en undertrykt politisk minoritet. En slik minoritet var propagandamessig nødvendig, det måtte fremskaffes en tallrik skare av syndebukker hvis emigrantene skulle makte å «bevare ansikt». Det målet telte mer enn landets beste, redelighetens og rettskaffenhetens bevarelse.

Den minoritet som ble dømt til livsvarig diskriminering, undertrykking og trakassering, var en ganske uensartet forsamling. Der fantes mange fraksjoner her — og sterkt individualistiske enkeltpersoner. Noe man egentlig kan kalle samlede fremstøt for «sosial oppreisning», som det het, kan man neppe tale så mye om. Svært mange enkeltpersoner satset på dette at hvis man bare holdt seg stille og taus i bakgrunnen og tok til takke med de jobber og de kår samfunnet ellers måtte ha importert fremmedarbeidere for å få utført/akseptert, så skulle man glemmes og slippe forfølgelsene mot seg og sin familie. Hensynet til egne barn ble gjerne tungtveiende. Fiendens hensikter i denne borgerkrigen, hvor den ene part ble tvunget til livsvarig kamp uten å ha rett til å bære våpen, ble ikke forstått til bunns. I så fall ville man ha tatt ganske andre forholdsregler før man stiftet familie.

Det hele fortoner seg nå mer som en ytterst uverdiggang på kne, en trygling om tilgivelse og nåde for noe man ikke var skyldig i.

I emigrantene og deres mange venners leir oppstod det en meget, meget liten gruppe som var villig til å «tilgi og glemme» på disse premisser. Men det ble aldri noen særlig tyngde bak denne «silkefronten» som ville løse problemene og mildne tragediene for NS-familiens barn — uten å operere vekk samfunns-svulstens kjerne eller «mor»: historie- og lovforvrengningene som den forurensede samfunnsdebatt baserte seg på.

Den hele kamp for «sosial oppreisning» ble det reneste spillfekteri som aldri førte fram til noe særlig resultat, noe som man egentlig ikke bør forbauses så særlig over, nå da man kan se det hele med etterpåklokskapens blikk.

I Avisen Folk og Land er der nå omsider kommet inn en ny og hardere tone, yngre og mer pågående, en større åpenhet overfor andre nasjoners minoriteter av beslektet art. Det var på tide. Jeg hilser i hvert fall den nye tone med glede — fordi jeg

så lenge har savnet en tone av denne art. Den gamle tilnærming til «silkefrontens» og Sigurd Senjes linje, brobyggingens, førte ikke frem. La oss nå omsider erkjenne dette åpent — etter 30 års fåfengt strev — og ta konsekvensene av hva vi erkjenner, selv om det midlertidig fører oss inn i en to-fronts krig hvor vi stundom må angripe noen av dem som vi en gang håpet på som venner. De har skuffet med sin utilstrekkelighet.

På denne bakgrunn vil jeg se den dyptgående uoverensstemmelse mellom F. og L.'s to anmeldelser av Sigurd Senjes bok, «Quislings gutt». Mitt språkbruk er ikke akademisk, det forstås ikke lenger i Norge. Men det er da likevel min akademiske bakgrunn som får meg til å rygge tilbake for dette å skulle trykke seminaristen Senje og hans ungdomsforståelige språk — til mitt hjerte.

Litteratus

En hel generasjon er
ført bak lyset!

Doktor Benjamin Spock, innrømmer at han og andre «eksperter» innen barneoppdragelses-sektoren må ta skylden for dagens ramp!

En av verdens mest berømte barnespesialister, Dr. Benjamin Spock, ser ut til å ha fått dårlig samvittighet på sine gamle dager. Ihvertfall hevder han nå at barnespsykiatere, psykologer, lærere, sosialarbeidere, pedagoger og andre, må dele skylden med ham i at dagens ungdom har «umyndiggjort» sine foreldre. Resultatene av den tidligere så høyt oppskrytete «frie barneoppdragelse», er blitt en generasjon av ramp!

Redselen for å hemme barnets utvikling har ført til de mest ekstreme utslag av liberal «forstå-seg-på» mentalitet overfor barna. I Danmark gikk det så langt at en gruppe små-unger stakk hjemmefra og organiserte seg i tigger-bander. «Barne-makt» var deres mål! I samme stil driver man oppdragelsen her hjemme. Intet må smake av tvang eller disiplin. Et barn kan ikke straffes uten at man får en hjemlig disippel av dr. Spock på nakken! Man snakker om demokrati i skolen, barns medbestemmelsesrett i borettslagene o.s.v., o.s.v. . . . Barna skal ikke lenger ha lov til å være barn. De skal forstås langt forbi det punkt der almindelig sunn fornuft går inn i det unormale. In-

gen skal være flinkere, sterkere eller raskere — intet ideal må settes opp — alle skal de «utvikle» seg fritt i barnehaven, i hjemmet og i skolen. De skal lære å diskutere og sette spørsmål ved enhver regel eller lov. De skal indoktrineres til å bli gode demokrater!

Selvsagt går det galt. Selvsagt oppstår det nervøsiteter og usikkerhet i et barnesinn den dagen det blir fratatt alle regler og verdier — og blir fortalt at det er så «heldig» å få lov til å finne seg sine egne! Hvem kan bebreide dem at noen finner disse verdier i en sniffe-klut, eller lykkes i det å rane en gammel dame på T-banen!?

Demokratiet, liberalismen, dr. Spock og hans kumpaner kan ikke bebreide noen. Det som overrasker oss, er at det tok så lang tid før sannheten gikk opp for ihvertfall en av dem. Vi håper nå at folk snart vil begynne å forstå hva slags system vi i virkeligheten lever under. Det er adskillig annet som har ført våre samfunns-systemer her i vesten fullstendig ut på gale veier, men innrømmelsene fra «de ansvarlige» vil vel dukke opp etter hvert som resultatene viser seg — og hva vil vel ikke kunne skje da. . . .

FOR UNGDOMMEN

Red.: Erik Rune Hansen

Men nye slekter fødest der korp og daude gol
og nye heimar reiser seg av gruset,
og borni spring på tun att og tindrar i sol
og nye bjørker syng sin song kring huset.

50 mil nå!

Gamle, tannløse England, som fikk noen ekstra grå hår under «torskekrigen» mot lille Island, har nå sett seg ut nye banker for sin pirat-virksomhet. Nå er målet å få drevet vekk norske fiskere fra bankene utenfor Norges kyst.

Fremgangsmåten til de britiske — og andre utenlandske trålere — er enkel og brutal. De feier ganske enkelt trålen gjennom de norske brukene og verdier for tusenvis av kroner går tapt. Ved et aktuelt tilfelle på Malanggrunnen, beregnet man et tap på over en

million kroner for eierne av de garn som den britiske tråleren «Kingston Baryl» ødelata.

Slike tap for fiskerne på Malanggrunnen kan true eksistensgrunnlaget for hele Ytre Troms, og bankene vil falle i utenlandske tråleres hender.

En reaksjon fra norsk hold var å sende marinen til fiske-feltet. Men dette er de norske fiskerne lite fornøyd med. Marinen har ingen erfaring i bruks-vakthold, og truende kanoner hjelper lite så lenge alle parter vet at det ikke vil komme til skyting.

Løsningen må bli egne bruks-vaktstøyter, som er

kjent på feltet og som vet hvor garnene er satt. Hvorfor ikke anse dette som en oppgave nettopp for marinen? Bemann dertil egnede skøyter med spesialtrene vernepliktige, og la folk fra de aktuelle distrikter hyre på som kjentfolk.

Vent heller ikke lenger med å utvide fiskeri-grensen til 50 mil! Lær av Island før det er for sent. Før norske fiskere bytter oljehyre med kjeledress og tråleren med en oljerigg!

Olje er nemlig nokså tungt fordøyelig — og mat må vi faktisk ha, selv om vi en gang før har måttet spise barkebrød for Englands skyld!

Fornuftig om «frie» valg

De danske nazistene har sendt ut en løpeseddel i forbindelse med det danske «valg-cirkus», som de kaller det. Løpeseddelen inneholder så meget fornuftig omkring fenomenet demokratisk valg, at vi tillater oss å gjengi det her:

Atter løber dette naragtige skuespil af stabelen, som man så pænt kalder et demokratisk valg, musikken spiller og kandidater glider i en bedøvende strøm over vore fjernsynsskærme — aviserne bringer billeder og udtalelser, det er så smukt alt sammen, så folkeligt. Sådan blander de os i øjnene, at vi ikke kan se MAMMON, som ligger på bunden.

«Menneskenes Hengivelse til den materialistiske Livsform, som Liberalismen kalder «Fremskridt», bliver efter Marxismen til Fuldendelse...», således skrev Frits Clausen.

De fortæller os, at nationen består af forskellige klasser, ingen fortæller os, at nationen består af et folk. De giver os et højre og et venstre. De giver os Kapitalister og Marxister. De giver os velnærede advokater og intrigante fagforenings-pam-

pere.

Men giver de os et valg? Et valg mellem materialisme og så de organiske, livsopbyggende kræfter i livet. NEJ! vi får blot lov til med et kryds at godkende MAMMON.

Vi kræver et ægte valg, og ikke dette skin-valg. Vi kræver følgende valgmulighed indføjet nederst på stemmesedlen: JEG ØNSKER IKKE AT AFGIVE MIN STEMME FOR NOGEN AF DE PÅSTEMMESEDLEN ANFØRTE LISTER OG/ELLER KANDIDATER. Vi kræver fuld offentliggørelse af de afgivne stemmer også på denne valgmulighed.

Vi opfordrer medlemmer såvel som sympatisører til at fremsætte dette krav om en ægte valgmulighed! Vi opfordrer til at understøtte dette krav ved at påføre enhver stemmeseddel denne ægte valgmulighed!

«Ekte» svindel som big business

Danmarks unge pigeboer har fått en ny inntektskilde, leser vi i VG, de unge damer opptrer som pro-formabrunder for mørkhudete utlendinger. På grunn av de nye innvandringsbestemmelser, er det kun utlendinger gift med danske kvinner som har adgang til det Yndige Land. Dansk politi opplyser at det har dannet seg en regulær «brude-sentral» i København, hvor ekteskap «omsettes» kjapt og smertefritt. For å komme inn i Danmark punger hver fremmedarbeider gjerne ut med mellom 5 og 10 tusen kroner....

Imidlertid har dansk politi begynt å våkne. I fjor utviste man ca. 150 dansk-«gifte» fremmedarbeidere. Det gjøres på den måten at man gir «brudgommen» seks måneders oppholdstilatelset ved «vielsen». Når han så er fraskilt et halvt år senere, er det bare ut med ham. Bryllupskontorene opplyser at de samme piger tropper opp om og om igjen, og hver gang med en ny eksotisk elsker ved lanke....

Det bør tilføyes at på toppen av denne demokratiets åndssvake kransekake, kommer det faktum at flere av fremmedarbeiderne som er gift i sine hjemland, har fått bigami-tiltaler på nakken. Hva var det vi sang på folkskolen? Noe om at «tenk

DE KOM IGJEN!

— Nei, de er nok ikke intellektuelle, jeg tror de bare er studenter.

Nøyaktig fjorten dager etter at Nasjonal Ungdomsfylking hadde hatt sitt første sammenstøt med de venstre-vidde grupperingene ved universitetet på Blindern, og Dagbladet hadde konkludert sin hets-artikkel med at det nok ville bli lenge til de turde å stå frem igjen, så betrådte Ungdomsfylkingen igjen den for de røde så hellige mark.

Denne gang var antallet deltagere i aksjonen øket, og det kom da denne gang heller ikke til noen større håndgripeligheter før de fleste av fylkingens folk hadde forlatt universitetsområdet. Da samlet de røde mot nok til å gå til angrep på en av fylkingens folk som ennå var tilbake på valplassen. Han ble slått i bakken av de mange «tapre», men noe annet enn småsår og en innbitt vilje til revansj, sitter han ikke igjen med!

Det konservative studentbladet «Minerva» serverte

for anledningen et angrep på det de kalte «venstre-fascismen på Blindern». De poengterte selvsagt at de ønsket Nasjonal Ungdomsfylking «utelukkende ondt i sitt videre virke», men de pene unge menn med blått slips, kunne heller ikke akseptere at NUF ikke fikk brukt sin «demokratiske rett» til ytringsfrihet.

Takk for det — men når vil det gå opp for «Minerva»s disipler, at de demokratiske spilleregler de hyllet så høyt, egentlig innebærer en langt verre terror enn noen forskremte venstre-vidde! En slik oppdagelse vil vel bli et for kraftig sjokk for pappa-guttene, som løper bare de ser en knyttet neve, og som dekker sin feighet bak gloser om demokrati og toleranse, mens norsk ungdom fylker seg bak røde faner og marsjerer mot nasjonal og biologisk utsløttelse! I kampen mot dette står de reaksjonære på de rødes side!

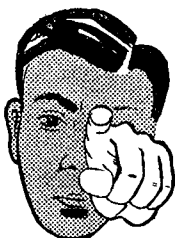
Nytt norsk «overgrep» mot u-borger i Oslo

Vinterens muntre historie: mer klabb og babb mellom dørvakter og gjester i Oslo's feberaktige fornøylesliv.

En snill og vennlig marokkaner forsøkte nylig å slippe inn på «Ribo», en kjent restaurant hvor innflyttingdommen i Tigerstaden samles. Men dessverre: Dørvakten antyder at marokkaneren slett ikke kommer fra utkant-Norges dype skoger eller drivende skjær. Marokkaneren blir sporenstrekts mektig fornærmet og trek-

ker blankt. Et øyeblikk glimter det til i kaldt orientalsk stål, før dørvaktens hals blir gjennomstukket. Hovedpulsåren overlever så vidt det er. Vår brune helt fordufter, men blir minutter senere overtalt til å stige inn i en politibil på Karl Johan. For lesere som måtte være i tvil: Skylden er helt og holdent dørvaktens i denne sak. Så fascistisk får man i Guds navn la være å opptre. Hva om alle fremmedarbeidere i Oslo fikk dispensasjon fra regelen om våpenforbud, slik at de kunne verge seg mot disse utålelige norske overgrepene? Vårt kjerne-sunne demokrati ville i så tilfelle bli ytterligere styrket!

Dick Kobro.

Enkel hoderegning

Hvis hver abonnent skaffet én ny abonnent — da ville vårt opplag fordobles. Og alle har minst én meningsfelle. Har du kontaktet din?

MIKKO UOLA:

«Rhodesien håller i evighet»

Gjengitt fra Aamulehti, Finlands neststørste avis, med tillatelse av forfatteren. Svensk oversettelse ved Niels-Axel Mandell.

Salisbury, Rhodesiens vakra hovedstad en mandag i augusti, premiärminister Ian Douglas Smith's grovt enklare kansli, där premiärministern har lovat att ge en intervju till sin finländske gäst.

Ian Smiths utseende är bekant från flera bilder, men i denne rhodesiske premiärminister er ändock något överraskande. Kanske det beror på de spår som 2. världskriget har lämnat i hans ansikte, kanske ändå mera på att hos mannen inte finns något, som skulle påminna om våra sliskiga politikertyper. Han är lugn, fåordig, säkerligen ingen stortalare, men utan tvekan en beslutsam och bestämd politiker.

Smith har för några veckor sedan börjat underhandla med landets svarta opposition. Om dessa underhandlingar har det synts noter i världspresen. Det har till och med förutspåtts någon förändring i Rhodesiens politik. Hur är det, herr premiärminister, vad är dessa underhandlingars avsikt? Tror ni att det er möjligt att upp-

nå en uppgörelse med den svarta oppositionen

I. S. (Ian Smith): Jag för diskussioner med så många rhodesiska opinionsgrupper som möjligt. Vi måste göra klart, att vi måste sluta upp med att titta på det förflutna i hopp om mera eftergifter. Vi är tvungna att någondera godkänna överenskommelsen med England från 1971 eller fortsätta på grundval av Rhodesien grundlag av år 1969. Jag vill göra helt klart att folket måste välja mellan dessa två alternativ. Folket måste kunna avgöra hvilken väg skall väljas.

Pearces kommission som England sände till Rhodesien rekommenderade emellertid ej godkännandet av 1971 års överenskommelse. Vad var den egentliga orsaken till detta, enligt Er åsikt?

I. S.: Jag tror att de tolkade fel de afrikanska rhodesiernas åsikt. Jag tror, att utlänningar som inte förstår Afrika och afrikanernas mentalitet, har svårt att genomföra en sådan uppgift. Men för det andra, är det inget tvivel om, att under Pe-

arce-kommissionens arbete i Rhodesien utövades en jättelik skrämselfpropaganda, som hindrade folk från att yppa sina verkliga åsikter.

När underhandlar Ni åter med England om Rhodesiens framtid?

I. S.: Vi har inga avsikter att förhandla med britterna. Det finns ingenting att förhandla om. Rhodesien och England har förhandlat fram en kompromissöverenskommelse, och nu måste det bara beslutas om förkastelse eller acceptering.

Rhodesien har fortfarande sitt terroristproblem, som uppenbart binder en betydande mängd av regeringens trupper. Hur starka försvarsstyrkor har Ni?

I. S.: Vi har en utomordentlig försvarsmakt. Vi är naturligtvis en liten stat, enligt internationella mått är vår försvarsmakt inte stor, ändock har jag glädjen säga att våra trupper anses även internationellt sett vara mycket effektiva. Vi litar mera på kvalitet enn på kvantitet. I Södra Afrika är Rhodesien, Sydafrika och Portugal (Forts. side 8)

NYE PLATER I BOKTJENESTEN

Interessen for våre gramfonplater med historiske opptak fra 30- og 40-årene holder seg stadig. Særlig latter det til at marsjmusikk- og kampsanger er i vinden, da vi ustanselig får spørsmål om vi ikke kan skaffe plater, som bare inneholder slik musikk uten utdrag av taler og andre innslag.

Vi har derfor satt oss i sving for å kunne imøtekomme dette ønske, og kan idag presentere de første rene musikkplater med slikt innhold. En annen gledelig nyhet er at prisen på disse nye platene er vesentlig lavere enn på de vi tidligere har levert (se for øvrig vår plateannonse annensteds i bladet).

Italienske fascist-sanger

Det er formodentlig første gang kampsanger fra Mussolinis Italia blir tilbudt det norske publikum, og platen skulle gi et godt inntrykk av den musikalske siden ved fascismen. Det er blitt plass til 16 forskjellige sang- og musikkinnslag — deriblant «Hymne til Roma» (komponert av Puccini), den italienske versjon av «Lilli Mar-

IL DUCE!

SONGS OF FASCIST ITALY, 1922-1943.

ORIGINAL RECORDINGS, ENGINEERED FOR FULL FIDELITY

lene» og, selvsagt, fascistbevegelsens signaturløse, «Giovinezza», som på denne platen blir sunget av selvsagt Benjamino Gigli med korledsagelse.

Wehrmacht og Luftwaffe

På to andre plater er det Stor-Tysklands hær og luftvåpens sanger som presenteres. På Wehrmacht-platen får vi høre de viktigste kampsangene fra alle hovedfelttog under Den 2. verdenskrig. Vi nevner «Rosemarie», «Sieg Heil Viktoria» og «Der treue Feldsoldat», som vil være kjent av mange. Østfelttogets melodi, «Von Finnland bis zum Schwarzen Meer», er selvfølgelig med (Forts. side 6)

SIEGFRIED:

MENINGER OM DAGENS POLITIKK

Riksringkastingen

Så er det ny strid igjen om Norsk Riksringkasting. Fjernsynet har prestert ett av sine mange usedelige programmer, og stortingsmann Sverre L. Moe fra Kristelig folkeparti har reagert som seg hør og bør i kraft av det han står for og er valgt inn på. Hans stortingskolleger er imidlertid tause. For de er så «demokratiske» at de nok ikke tenker på å ta den løpske kringkastingen i nakken. Da får vel heller moralen og kristendommen fare.

Nå skal det imidlertid sies at det ikke bare er utpreget kristelig innstilte folk som reagerer mot det som serveres i NRK. Det er jo ikke så mange, selv råbarkede mannfolk, som i det lange løp synes det er så hyggelig med grisehistorier. Og det er knapt noe «progressivt» i dette å pådytte folk stoff

som de som har behov for denslags heller bør gasse seg med i sitt lønnkammer.

Nå er ikke dette med den krenkede bluferdighet den eneste synd NRK har på sin samvittighet. Libertas har drevet overvåking av institusjonen og slår fast at den har tatt overbalansen til venstre.

Vi for vår del vil heller si at den overhodet ingen balanse har i det hele tatt. Fordi det ingen virkelig sjef har, ikke engang sjefen i flertall. Hver eneste liten «kjendis» raser avsted på egen hånd uten styring og kontroll. At storparten av de ansatte hører til langt ute på venstre fløy er en annen side av saken.

Men alle de gode demokraterne, stortingsrepresentanter og almindelige gojim, de fastholder iherdig at dette med å få lov til å løpe løpsk-

slik er toppen av demokrati. Det må være «ytringsfrihet» må vite!

Javel, men hvis det skal være slik en ubegrenset ytringsfrihet uten kontroll i det norske luftrummet, da må det vel egentlig være nokså selvmotsigende å ha et kringkastingsmonopol i hendene på Elster. For det kunne vel hende at andre enn Elster og «kjendisene» også følte trang til å ytre noe. Så aller mest demokratisk må det vel være å oppheve hele kringkastingsmonopolet og la så mange som ønsker og makter det opprette sine egne sendere.

Intet nytt under solen

Det er vel mange av den yngre garde som tror at dette med utenlandske trålere som herjer utenfor Norges kyst er en moderne foreteelse. Men så langt derifra. Det er intet nytt under solen. NS-aviser i tredveårene var meget opptatt nettopp av dette og krevte energisk inn- gripen fra myndighetenes side. Og i pkt. 17 i Nasjonal Samlings program kan man da også lese følgende politiske krav: «Vaktholdet mot

fremmede trålere gjøres effektivt.»

Nå har endelig forsvarsdepartementet etter meget om og men sendt en fregatt for å se på sakene etter at en britisk tråler hadde feiet tilside norske garn til en verdi av bortimot 1 millioner kroner. Det er fiskeriminister Bolle som endelig har mannet seg opp til å løse dette problem som nå er 40 år gammelt — kanskje etter at Island har gått foran? Men det man rettelig burde gjøre er naturligvis straks i likhet med Island å utvide fiskerigrensene. I stedet for å vrøvle det hele bort igjen med internasjonale forhandlinger som ingen steds fører hen. Men det ville jo være andre boller enn det statsråd Bolle presterer.

Opprøret mot partipolitikerne

går sin gang også i andre land slik vi så begynnelsen til det her i Norge under siste stortingsvalg — det som bl.a. bragte Anders Lange på Stortinget, foreløpig dessverre til liten glede for noen. I Danmark hevdet det utpre-

gede riksbetonte Glistrups-parti seg til og med under kommunevalget — selv om det naturligvis prosentvis fikk en mindre andel av stemmene enn under folketingsvalget. Til gjengjeld demonstrerte velgerne med en usedvanlig og nesten katastrofal lav valgdeltagelse. I Kjøbenhavn stemte ikke engang halvparten av velgerne.

Også i Vest-Tyskland opplever man nu noe lignende. I Schwabische-Hall i delstaten Baden-Württemberg, en by som forøvrig var en høyborg for nasjonalsosialistene i sin tid, stillet en protesterende grønnsakhandler opp mot de etablerte partier, og fikk 41% av stemmene. I rene panikken trakk alle partikandidatene seg tilbake ved omvalget på borgermester og overlot plassen til en helt upolitisk kandidat, som da seiret med 58% av stemmene. Grønnsakhandleren, Helmut Palmer, fikk fortsatt 41% av stemmene.

Det skal bli interessant å se om opprøret brer seg videre og hvilket utslag det vil gi seg ved kommunevalget her. Men, da håper vi at Lange og hans menn strammer seg opp litt så det blir noe å stemme på.

FRA GALLERIET

Leserne har ordet

HVOR BLE DET AV ANTON?

Herr redaktør.
Jeg ble kjent med Anton i begynnelsen av 20-årene. Han var stor og kjekk, men uforsiktig under sitt arbeid på fjellet, med liten påkledning ved temperaturforandringer fra sterk varme inne til sterk kulde ute. Resultat: tuberkulose.

Han ble aldri sterk igjen. Han gikk nærmest på luffen, og av meg og andre kjente fikk han av og til noen penger i det små. Han drakk ikke.

En gang spurte han om jeg kunne hjelpe ham. Han hadde nemlig vært hos «onkel» med et barometer som tilhørte faren. Dette forfalt nå til innløsning, men han hadde ikke penger. Spørsmålet var om jeg kunne løse det inn for ham, la ham få noen kroner selv, og beholde barometeret som sikkerhet. Han ville senere løse det inn hos meg, så faren kunne få det tilbake. — Jeg gjorde dette og barometeret hang lenge hjemme hos meg.

Tiden gikk, og vi kom til våren 1940. Da møtte jeg Anton, og til min forbauselse var han i kongens klær. Jeg spurte hvordan det kunne gå for seg, jeg tenkte at han var nok smittefri, men ikke stridsdyktig. Han fortalte da at han var «stedfortreder» for innkalte til nøytralitetsvakt, og når han var ferdig for den ene, var det bare å overta for en annen. Jeg undret meg over at slikt kunne gå, men det gjorde det altså.

Nå tjente han penger, sa han, for de han var stedfortreder for betalte også en del for «jobben». Han kom inn på barometeret, som han nå ville innløse. Vi avtalte å møtes neste gang han hadde perm. Dette gjorde vi, og barometeret var påny i eierens hender.

Dette var siste gang jeg så Anton, for 34 år siden. Hvor ble det av ham, falt han på en annens post?

B. Aa.

VI SAKALTE LANDSSVIKERE

Herr redaktør.
Sammenslutningen Krigsinvalidforbundet m.fl. har rettet en henvendelse til Stortinget fordi to valgte stortingsrepresentanter har vært tilsluttet organisasjonen — partiet Nasjonal Samling.

D. herrer i presseorganisasjonene vet meget godt at vi tidligere N.S. ikke har god-

tatt betegnelsen landssvikere, og heller ikke kommer til å godta betegnelsen landssvikere. Enda mindre kommer vi noensinne til å godta benevnelsen i Norges lover som uttrykket landssvik henspiller på.

Vi vet at vi har Norges lover på vår side, vel og merke gyldige sådanne, ikke anordninger avfattet i dølgsmål. Da aksjonene var satt i gang mot oss i rettsinstansens navn, skrev den rettslærde professor Jon Skeie bl.a. «Vi har aldri i vår historie hatt en sådan rettsløshet».

Vi vet videre at vi har folkeretten på vår side, slik den var gjeldende til den tyske okkupasjon av Norge 8. mai 1945 ble avløst av vestalliert okkupasjon. Uavhengige jurister fra nøytrale land ble forelagt det såkalte rettsoppgjør, og uttaler bl.a.: «dylika rettsuppgørelser har intet med retten i vanlig forstand att göra».

Når disse veletablerte pressgrupper i vårt samfunn krever endring av Grunnloven — eller evt. andre lover — for å utelukke fra landets styre to lovelig valgte stortingsrepresentanter — og mulige andre som senere hen kunne oppnå den folkets tillit å bli valgt — er dette intet mindre enn angrep på folkesuverenitetsprinsippet i vår grunnlov.

Det er berettiget å stille spørsmålet: Til fordel for hvem er det disse pressgruppene nå gjør sitt fremstøt? Videre: Hvilke standpunkt inntar flertallet av det nå sittende storting — det etthundreogattende i rekken? Jeg tror ikke at flertallet av det norske folk anser Grunnloven som «bare en gammel klisjé»

Sigurd Mytting.

NKP-ARTIKLER FJERNET FRA UB!

Herr redaktør.
Mytene er i ferd med å spreke! Nå har et veritabelt hundeslagsmål startet opp i parti-politikken, og den ene «avsløring» følger på den annen. Under en debatt om Forsvarets stilling reiste kommunist-formann Reidar Larsen spørsmålet om folket idag kunne stole på Forsvaret. Han fikk svar i form av et motspørsmål fra Håkon Lie: Kan Forsvaret stole på det kommunistiske parti? Og dermed var det gjort! Kommunistenes stilling i 1940 ble trukket fram i lyset. Håkon Lie slo fast at de norske kommunistene fullt og helt støttet opp om det syn

(forts. fra side 5)

Nye plater ...

og til slutt har man fått plassert «Deutschland-Lied». Luftwaffe-platen er av samme slag, og inneholder bl.a. sangen til den berømte Condor-Legion, som under okkupasjonen også ble sunget med norsk tekst. Videre finnes «Stuka-Lied» og «Rot scheint die Sonne». Den sistnevnte var fallskjermjegerens spesielle sang, og ble så godt innarbeidet, at den brukes den dag i dag i Vest-Tyskland.

Marsjer i gammel stil

De foran nevnte plater har utelukkende historiske optak, som er forbausende godt bevart. Men vi kan også tilby plater med innspillinger utført med moderne teknikk.

For alle som liker marsjmusikk slik den låter i god gammeldags utførelse, kan vi anbefale to plater med Das Blasorchester Max Höll, som spiller marsjer fra det østerisk-ungarske dobbeltmonarkiets dager. Her er ingen «modern military sound» eller fiks-fakserier, det brukes originale noter og blåses på gammeldags manér med gammel besetning. Flere av numrene vil være kjent, da de også ble spilt av stortyske korps.

For øvrig henviser vi til Boktjenestens annonse.

Overlat ikke til de rotløse å dømme om røttenes verdi.

Moskva hadde på angrepet på Norge og Tysklands krig, inntil angrepet på Sovjet i 1941. Et syn som bl.a. kom til uttrykk i en artikkel i regjeringsorganet «Izvestija», hvor det het at Tyskland var blitt tvunget til å angripe Norge. Noen vilje til å sloss for Norge — det være seg på den ene eller den andre siden — fantes ikke innen kommunistpartiet. De norske kommunistene engasjerte seg ikke i kampen før deres sanne fedreland var angrepet av samme makt. At kommunistene er smertelig klar over de svin de har gående på skogen, illustreres kanskje best gjennom at flere artikler i NKP's hovedorgan «Arbeideren», er blitt fjernet fra Universitetsbiblioteket! Men Reidar Larsen, sa ganske riktig at det var fler som hadde gjort feil i 1940! Og også andre og viktigere dokumenter har da også «blitt borte» — godt man hadde en syndebukk å skjule seg bak! Bare synd man valgte det eneste nasjonale parti landet hadde! Ung-Nasjonalist.

Fra Folk og Lands antikvariat

BØKER OM KRIGEN I NORDEN 1940-45

Werner Fantur:

Narvik, Sieg des Glaubens. Berlin 1942. 176 s. ill. kr. 5,—
Basketaket om Narvik skildret av en som selv var med.

Kräutler/Springenschmid:

Es war ein Edelweiss... Stuttgart 1962. 484 s. ill. kr. 45,—
2. Gebirgsdivisions innsats i Norge og på Murmanskfronten.

O. Lindbäck-Larsen:

Veien til katastrofen. Oslo 1973. 112 s. ill. kr. 25,—
Forsvarets vei fra 1. verdenskrig til 9. april 1940. Et oppgjør.

Den krigshistoriske avdeling:

Krigen i Norge 1940: Sjøforsvarets nøytralitetsvern 1939-40 — Tysklands og Vestmaktens planer og forberedelser for en Norgesaksjon. Oslo 1954. 226 s. ill. kr. 10,—

Sør-Trøndelag og nordre del av Hedmark. Oslo 1956. 220 s. ill. kr. 10,—

Operasjonene ved Kongsberg, i Telemark og i Røldal. Oslo 1956. 226 s. ill. kr. 10,—

BILLEDBØKER OM DEN 2. VERDENSKRIG

R. Böhm/W. Haupt:

Fallschirmjäger 1939-1945. Dorheim 1971. 280 s., kr. 50,—
Med engelsk og tysk tekst.

H. Scheibert/U. Elfrath:

Panzer in Russland. Dorheim 1971. 240 s., kr. 50,—
De tyske panserenheter i øst 1941-1944. Engelsk og tysk tekst.

Alex Buchner:

Die deutsche Gebirgstruppe. Dorheim 1971. 216 s., kr. 50,—
Bergjegerens innsats på alle fronter 1939-1945.

W. Haupt/H. Scheibert:

Die grosse Offensive 1942 - Ziel : Stalingrad. Dorheim 1972. 144 s., kr. 50,—
De fleste av optakene er i farger.

Horst Scheibert:

Panzer-Grenadier-Division Grossdeutschland. Dorheim 1970. 216 s., kr. 50,—
En divisjonskrønike i særklasse. Stort format.

W. Haupt/J. K. W. Bingham:

Der Afrika-Feldzug. Dorheim 1968. 160 s., kr. 50,—
Ørkenrottene mot ørkenrevene. Stort format.

(forts. fra side 2)

Moderne adfærdsforsk - -

menneskehedens fremtid. Vi har gjort os fri af den naturlige udvælgelse, der regulerer udviklingen af alle dyrearter. Arvelige sygdomme gives videre fra generation til generation — så udsletter vi os ikke med kernevåben, gør vi det måske mere stilfærdigt ved at undlade at erkende vor biologiske natur,

eller ved at lukke øjnene af frygt for de nære konsekvenser.

Det ville være synd, hvis menneskeheden skulle stoppes på dette tidlige trin i udviklingen, mener Lorenz, for «the missing link» mellem urmennesket og det virkelige menneske — det er os!

M. Lund

HUMØR-sveiten

Det var rettssak i det sosialdemokratiske Røre og Momsdal. Saken gjaldt en svindel, og dommeren uttaler:

— Den saksøkende part har oversendt retten en sjekk pålydende kroner 10.000. Den saksøkete part derimot, har oversendt en sjekk pålydende kroner 15.000.

Retten har allerede returnert de overskytende 5000 kroner til saksøkete, og skal nu fordomsfritt og upartisk påhøre begge parter innen den feller sin dom.

Det er verre å frykte døden enn å dø. Konfutsius.

SI DIN MENING
I FOLK OG LAND

(forts. fra side 1)

Forbundet henvender seg -

dem en tilleggsdom som fratrukker dem retten til å motta valg som stortingsrepresentanter dersom velgerne ønsker dem valgt.

Vi vil i denne forbindelse forøvrig peke på at Stortinget vel er forutsatt å skulle være et representativt uttrykk for hele det norske folk, både geografisk og politisk og på annen måte. Og ettersom notorisk mer enn 100.000 nordmenn direkte eller iallfall indirekte ble rammet av det såkalte landssvikoppgjør, ville det vel i og for seg være både naturlig og rettferdig at også deres røst kom til uttrykk i Stortinget. Og ettersom det i det aktuelle tilfelle bare dreier seg om 2 representanter, må da domfelde fra dengang vel heller sies å være temmelig underrepresenterte.

Såvidt vi forstår er spørsmålet om en grunnlovsendring som skal hindre at domfelde NS-folk velges som stortingsrepresentanter reist av Krigsinvalidforbundet, hvorefter senere spesielt visse høyrekretser med Aftenposten og VG i spissen har sørget for å holde den nye hets varm.

Må det da være oss tillatt å peke på at det bortsett fra krigsinvalidene fra den seirende part, som staten jo har tatt seg av på beste måte, finnes en meget stor flokk krigsinvalidere i dette land på den tapende side som ingen slik hjelp har fått. De er tvertimot støtt ut i det ytterste mørke og har på mange åpne eller underfundige måter vært hundset og forfulgt opp til denne dag. Og dog har også de domfelde NS-medlemmer gjennom sine skatter vært med på å betale hjelpen til de tidligere motstandere. Uten å protestere og uten å reise noe krav. Om annet da enn rettferd.

Og dog kunne det vel kanskje synes rimelig at også de reiste sine krav når det gjaldt stortingsrepresentanter. Det ble under okkupasjonen på det folkerettslig fast okkuperte norske område begått flere hundre tildels bestialske drap på NS-medlemmer uten at myndighetene har villet efterforske dem på vanlig måte. Det er kjent at folk som iallfall har et betydelig medansvar både når det gjelder selve drapene og den manglende efterforskning av dem, har sittet i de høyeste stillinger i dette land, helt opp til Kongens råd og i Stortinget.

Ville det ikke være en naturlig tanke hvis det først skal tas med noe i Norges lover om ekstra krav til

stortingsrepresentanters for tid, at også slike folk ble utelukket til de var blitt renvasket? For dette at man kom med på den seirende parts side fritar vel ikke folk for ansvar for rettsstridige handlinger av groveste art?

Hva så endelig de to stortingsrepresentanter angår som er foranledningen til at saken er blitt reist, vil vi understreke at det gjelder en dengang tenåring fra Nord-Norge, hvis forhold var slik at man ikke engang fant det rimelig å la henne avsone straffen, og en ung hirdgutt sørpå som opptrådte under kommando i en politimesig oppgave for å opprettholde ro og orden mot væpnede fredsforstyrrere innen okkupert område. Altså i klar overensstemmelse med folkeretten.

Disse unge mennesker mente da de sluttet seg til NS, som de fleste andre dengang, at Norges krig var forbi, og at de dertil befant seg på tyskokkupert område. Noe som i begge tilfeller utelukker at de skulle begå noe rettsstridig (i henhold til straffelovens § 86) ved å slutte seg til NS og ellers handle som de gjorde.

Vi minner i denne forbindelse om at det var dissens i Høyesterett da spørsmålet om straffbarhet for NS-medlemskap som sådant ble avgjort. Hvorledes skulle disse unge mennesker forstå det bedre enn Høyesteretts mindretall?

Hvorledes skulle de forstå at Norges krig fortsatte etter at den norske forsvarsmakt hadde kapitulert og de tidligere myndigheter var forsvunnet, når alle landets aviser slo fast at krigen var slutt?

Når de samme aviser meddelte at landets hjemmeverende ledende menn hadde forhandlet med den tyske okkupasjonsmakt og erklært seg rede til å avsette kongen og hans regjering og til å danne et sterkt riksråd med sterk deltagelse også av NS-medlemmer? Når det ble meddelt at det var stort flertall blant stortingsmedlemmene for dette?

Når så et par hundre tusen landsmenn, en god del av dem til og med enn mens kampene foregikk i Norge, og etter anvisning av lokale myndigheter, tok arbeid på tyske anlegg, alle av militær art eller betydning? En innsats som forøvrig ikke ble straffet under landssvikoppgjøret og som vel kan ha ført til at noen av dem senere som «gode nordmenn» har tatt sete i Stortinget.

Grammofonplater

TIL SALGS
GJENNOM

BOKTJENESTEN

NYHETER VÅREN 1974

Nr. F 1680 *Berühmte Militärmärsche I.* (Blasorch. Max Höll). Unter dem Doppeladler. 94er Regimentsmarsch. Salut a Luxemburg. 99er Regimentsmarsch. 6er Landwehr Regimentsmarsch. Schlesier-Marsch. Aller Ehren ist Österreich voll. Waldstätten-Marsch. 8er Regimentsmarsch. Böhmerland-Marsch. Hoch Habsburg. Für Österreichs Ehr. Reisinger-Marsch. Kr. 35,00.

Nr. F 1681 *Berühmte Militärmärsche II.* (Blasorch. Max Höll). Die Bosniaken kommen. Vorwärts-Marsch. Alt Starhemberg-Marsch. 9er Landwehr-Regimentsmarsch. Krieghammer-Marsch. 84-Regimentsmarsch. Kaiserjäger-Marsch. Philippovic-Marsch. Vorwärts mit frischem Mut. O' du mein Österreich. Egerländer-Marsch. Erzherzog Albrecht-Marsch. Retraite. Kr. 35,00.

Nr. F 315 *Märsche die um die Welt gehen.* (Blasorch. Max Höll). Utdrag av platene F 1680 og F 1681 (kun begrenset antall på lager). Kr. 35,00.

Nr. OLM 771 *Luftwaffe.* (Originalopptak fra 1933-45). Prinz Max Brigade-Marsch. Bombenflieger-Marsch. Reveremarsch (Condor Legion).

Stuka-Lied. Militärsignal-Marsch. Flieger sind Sieger. Graf Zeppelin-Marsh. Rot scheint die Sonne. Lied der Junkers Flug- und Motorenwerke. Es blitzen die Stählernen Schwingen. Flieger empor! Hermann Göring-Marsch. Volk ans Gevehr! Kr. 40,00.

Nr. OLM 472 *Il Duce.* (Originalopptak fra Mussolinis Italia). All' armi! Canto della victoria. Inno a Roma. Mediterraneo. Figli della lupa. Ballada. Giovani fascisti. Inno degli studenti universitari fascisti. Ala imperiale. La marcia delle Legioni. Battaglioni M. Lilli Marlene. Giovinezza (sunget av B. Gigli). Kr. 40,00.

Nr. OLM ... *Wehrmacht.* (Originalopptak fra 1933-45). Siegesfanfare. Weichsel und Warthe. Rosemarie (Es ist so schön). Gegen Briten und Franzosen. Der Tod in Flandern. Lied der Panzergranadiere. Allen voran. Pariser Einzugsmarsch. Sieg Heil Viktoria. Unser Rommel. Wir stürmen dem Siege entgegen. Von Finnland bis zum Schwarzen Meer. Lied der Panzergruppe Kleist. Der treue Feldsoldat. So kämpft nur unsere Infanterie. Deutschland-Lied. Kr. 40,00.

Uten protest fra krigsinvalidere eller andre.

Når de så at hele det norske næringsliv arbeidet med tyske oppdrag? Når de leste i avisene om Tysk-Norsk Handelskammer og alle de store forretningsfolk som var med der?

Når de så en lang rekke av landets mest kjente menn fra kulturliv og vitenskap var medlemmer av Nasjonal Samling og gikk gode for at dette var riktig og naturligvis lovlig? La oss nevne navn som Knut Hamsun, Chr. Sinding, David Monrad Johansen, Søren Onsager, Wilhelm Rasmussen, Cally Monrad, Per Reidarson, Karl Holter, Aagard Østvig, Adolf Hoel, professorene Skancke, Meidell, Skarphagen m.fl.

Hvorledes kan man i det hele tatt stille krav til disse to dengang så unge mennesker om at de skulle forstått at Norge fortsatt var i krig etter at kampene var opphørt, og at det var ulovlig og straffbart å være med i Nasjonal Samling når altså flere høyesterettsdommere ikke forstod det, når riksrådforhandlerne og stortingsflertallet tydeligvis ikke forstod det, når regjeringsadvokaten dengang ikke forstod det, når kulturlivets spisser ikke forstod det, når hundre-

tusner av tyskerarbeidere ikke forstod det, og når det den dag i dag innen- og utenlandske historikere strides om det?

Noen realitet ligger det jo heler ikke i den strid som nå søkes reist. Vi tror nok vi tør forsikre at det neppe kan bli noen pågang av tidligere domfelde NS-medlemmer som vil søke valg som stortingsrepresentanter, og de to ungdommene fra dengang kan jo ikke fjernes mot sin vilje om man endrer grunn-

loven aldri så meget. For man har vel ikke tenkt påny å gi lovbestemmelser med tilbakevirkende kraft? Så hvortil det hele oppstyr?

Vi ber Stortingets medlemmer også å ta foranstående under overveielse når de vurderer saken.

For
Forbundets arbeidsutvalg
S. Stang M. Kjeldaas
Odd Melsom

Husk bladpengene
for
1. halvår!

BREVVENN SØKES
CHEMIST, 27 (European) wishes correspondence with female reader. Please answer in English or French to Jacques Guilbaud, 4008 Bld. Edouard Montpetit, Montreal 249, P.Q., Canada.

DNSU's FORLAG TILBYR:

Martin Luther: Jøderne og deres løgne 10,00 D. kr.
Utdrag af Talmud 18,00 —»—
Løgner om de 6 millioner 2,00 —»—
Matt Koehl: Hitler er fremtiden 6,00 —»—

BESTILLINGER RETTES DIREKTE TIL:
DNSU, Boks 449, DK-8100, Aarhus C, Danmark

(forts. fra side 5)

Rhodesien...

i flera avseenden i en likartad situation, och dessa stater har säkert intimt samarbete på många områden. Hur skulle Ni beskriva det politiska och militära samarbetet dessa stater imellan?

I. S.: På den politiska sektorn gör dessa stater sitt yttersta för att bevara den västerländska kulturen, som de har hämtat till Södra Afrika. Varsamhelst vi finner möjligheter till samarbete för att uppnå detta, där samarbetar vi. Militärt samarbete förekommer enligt min uppfattning inte. Vi har trots allt sydafrikanska polistrupper i Sambezdalen, eftersom för några år sedan sydafrikanska terrorister försökte via Rhodesien tränga in i Sydafrika. Rhodesierna stoppade dessa terrorister, och våra trupper hade ett par häftiga strider med dem. Vid denna tidpunkt kom sydafrikanerna till den slutsatsen att deras plikt var att hjälpa oss arrestera terrorister på väg in i Sydafrika. Från denna tidpunkt har några sydafrikanska polisavdelningar varit stationerade i Sambezdalen.

Rhodesien har inte erkänt officiellt av någon regering, och har sine bittraste motståndare i Afrikas svarta länder. Tror Ni att det svarta Afrikas stater ännu någon gång erkänner Rhodesiens vita regering?

I. S.: Under nuvarande omständigheter är detta mycket svårt, eftersom till och med de vita regeringarna är ovilliga att erkänna oss. Jag är övertygd om några vita regeringar såsom England och USA skulle erkänna oss, skulle de moderata afrikanska länderna bättre motstå extremisternas vettlösa fodringar. Då kunde vi vara i en sådan situation, då det svarta Afrikas länder kunna erkänna oss.

På senare tider har Södra Afrika mest berörts av nyheter om portugisernas påstådda massmord i Mozambique. Vilken åsikt har Ni om dessa mot portugiserna riktade beskyllningarna?

I. S.: De är skrattretande produkter av fantasin. Av alla de uppgifter som jag har fått om denna sak har jag kommit till övertygelsen att beskyllningarna är helt utan grund.

Rhodesien är i förutom politisk även i ekonomisk bojkott. Hur länge håller Rhodesien ut under nuvarande omständigheter?

I. S.: I evighet.

«Emot det rejäla (rent) spelets regler»
Nordiska länderna har varit

NY LOGIKK

Om vedkommende var vens-trevridd, vet vi ikke, men det ble sagt at han var så dum at han trodde «logikk» var imperfektum av «la gå». Nylig er det kommet en bok under tittelen «Sultens geopolitikk» på et tysk forlag. Forfatteren heter J. de Castro, og han bruker 400 sider på å bevise at det ikke er overbefolkningen som er årsaken til sult, men at det er sulten som fører til overbefolkning. Vi formoder at herr Castro er i slekt med den førstnevnte «logiker».

★

ROMMELS ØRKENBIL PÅ DANSK MUSEUM

Det hendte seg under Den 2. verdenskrig at den berømte generalfeltmarskalk Erwin Rommel var i Danmark for å inspisere forsvarsverkene på den jydsk vestkysten. Deres elendige forfatning resulterte i slik harme hos feltmarskalken, at han sporenstredt begav seg til Berlin pr. fly, og således glemte sin kjære ørkenvogn på Jylland, hvor den ble overtatt av en dansk fisker. Nu er den oppkjøpt av baron J. O. Raben-Levetzau, som har innlemmet den i sin samling av veteranbiler på Aalholm slott på Lolland. Danskene har åpenbart en langt bedre utviklet sans for slikt enn

Rhodesiens bittraste fiender spesielt i FN samt har även stött Södra Afrikas gerillaorganisationer. Vad anser Ni om denna Nordens politik?

I. S.: Jag beklagar detta, dessa länder har dömt oss genom att höra endast den andra parten. Det här är emot de vedertagna rättvishets- och rent spel-regler, som man skulle kunna vänta sig av civiliserade stater. Det är tragiskt att Norden har gått i denna fälla. Allt, vad vi begär är, att vi måtte höras, och enligt min uppfattning väntar sig alla förståndiga länder samma behandling.

Hurudana hälsningar vill Ni sända finländarna?

I. S.: Vi får rätt så flera brev och stöd från Finland. Jag vill säga till våra finländska vänner, att vi är tack-samma för det moraliske stödet och sympatierna. Vi önskar att våra anhängare förblir starka och fortsätter kampen för de rättvisa principerna här i världen.

nordmennene, som — efter hva vi hører — nylig har latt et slikt musealt klenodium som Quislings Mercedes Benz gå til opphugning.

★

DEN NYE «HØYREVRI»

som vi har kunnet lese om i det siste, gjør seg gjelden på de merkeligste steder. Et av de mer alvorlige tilfeller henter vi fra barnebladet «Donald Duck», hvor der i et av de siste nummer opptrer enkelte umiskjennelige vikingefigurer, som blant annet utmerker seg ved å brøle «Heil og Sæl!» i visse situasjoner. Riktignok er deres adferd svært lite «germansk» utover det faktum at de er iført hornprydete hjelmer, men det spørres om ikke dette allikevel er en sak for barnevernsmndnen. Man kan jo aldri vite....

★

EFTER DEN SÖTE KLÖE...

Det er blitt sagt at når den demokratiske tøylesløshet omsider ender i en kjempe-messig politisk og økonomisk bankerott, da kommer uomgjengelig tyrannen og de syv magre år, enten man vil eller ikke. For folket i Chile er det iallfall et faktum, at det nu må forberede seg på å stramme inn livremmen etter Allendes «sosialistiske

eksperiment». Det nye generalregimet til Augusto Pinochet har erklært, at for å komme på fote igjen økonomisk, må nasjonen ha «ro og orden» i flere år fremover. Derfor vil de strenge sikkerhetstiltak, som ble innført i forbindelse med kupet, bli opprettholdt inntil videre. Forøvrig vil enhver politisk virksomhet være forbudt i minst fem år fremover. Og — heter det videre — de militære vil beholde makten enda lenger. Ergo vil det også bli dårlige tider for de yrkesrevolusjonære på venstresiden, noe som kanskje kan forklare hvorfor de i store flokker slår seg ned i det sosialdemokratiske Vest-Europa.

★

OM Å HOLDE PÅ FORMENE

Den US-amerikanske trangen til å være best på alle områder, gir seg de merkeligste utslag. Selv når det gjelder å være verst, later det til at amerikanerne helst vil være i teten. Således blir det fortalt om visse kvinne-organisasjoner derover, at de i sin moralske påholdenhet har forlangt at forretningsbransjen skal utstyre alle utstillingsdukker i butikkvindue med gifteringer, når dukkene opptrer i mammaklær.

(forts. fra side 1)

Pris på Wiesenthals...

Syd-Amerika, har gjort det vanskelig for jødiske agenter å utføre sine hevn-oppdrag. Men det at de klarte å oppspore og få kidnappet og likvidert en mann som Eichmann, viser at SS-folkenes samhold i høyeste grad er nødvendig og berettiget.

Det ser også ut for at «ODESSA» og «Kameratene», gjør en god jobb! To av de mest ettersøkte «krigsforbryterne» lever idag åpent i Syd-Amerika. Hen-

holdsvi Klaus Altmann-Barbie, som var sjef for Gestapo i Lyon, og Joseph Mengele, som idag er 72 år gammel og som lever et rolig liv i Paraguay.

Og om ikke Simon Wiesenthal snart finner tiden moden for å legge ned sitt «dokumentasjonssenter», vil kan hende også noen innkasere den pris som «Kameratene» nå har satt på hans hode — 120 000 \$!

Har De noen kjente som kunne tenkes å være interessert i å lese Folk og Land? Vi ekspederer gjerne et par

GRATIS PRØVEEKSEMPLARER

hvis De bare sender oss vedkommendes navn og adresse. Vennligst fyll ut:

Navn
Adresse
Poststed

Folk og Land i løssalg:

FOLK OG LAND kan kjøpes i løssalg følgende steder:

OSLO:

Narvesens butikk, Stortingsgt.
Narvesens kiosker, Østbanen,
Vestbanen og i Stortingsgaten
Eli ma, Ole Vigsst. 12
Bladets ekspedisjon

FREDRIKSTAD:

Narvesens kiosk, Blomster-torget

MO I RANA:

Narvesens kiosk, Langmohei

MOSS:

Narvesens kiosk, Sparebanken

BODØ:

Narvesens kiosk, Royal-Sentr.

TRONDHEIM:

Madsens Bladforretning, Olav
Tryggvassonsgt. 47
Narvesens kiosk, Nordregt. 4

DRAMMEN:

Narvesens kiosk, Bragernes
Torg

STAVANGER:

Narvesens kiosk, Arneageren

SAUDA:

Narvesens kiosk, Triangelbyg.

FAUSKE:

Narvesens kiosk

HOLMESTRAND:

Narvesens butikk, Torget

BERGEN:

Narvesens butikk, Oasen
Butikksenter
Narvesens kiosk, O. Kyrres gt.

KRISTIANSAND S.:

Kiosken Børsparken

SVOLVÆR:

Svolvær Bykiosk

Vi antar gjerne kommisjonærer på steder hvor vi ikke er representert. Henvendelse bladets ekspedisjon.

FOLK OG LAND

Kierschowsgt. 5, Oslo 4

Telefon 37 76 96

Boks 3214 — Sagene

Ekspedisjonstid: Tirsdag til fredag fra kl. 10 til kl. 15. Mandag og lørdag holdes kontoret stengt.

★

FOLK OG LAND
I DANMARK
2920 CHARLOTTENLUND
Postbox 57

★

Abonnementspriser 1974:
Kr. 70,- pr. år, kr. 35,- pr. halvår
i Skandinavia. Utlandet kr. 40,-
pr. halvår. I nøytralt omslag innenlands: Kr. 80,- pr. år, kr. 40,-
pr. halvår.

Bruk postgironr.: 16 450
Løssalg kr. 2,-

Utgiver A/S FOLK OG LAND

Viking Boktrykkeri, Oslo